

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/53/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813225350
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813225350.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom 821 08 Bratislava, Metodova 8, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o. so sídlom 821 02 Bratislava, Dr. Clementisa 10, proti odporkyni: P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., M.R. M. XXX/XX, v konaní o zaplatenie 293,67 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 105,67 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 105,67 EUR od 8.6.2012 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku návrh z a m i e t a.

III. Odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 293,67 EUR s príslušenstvom.

Návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvoril Zmluvy o pripojení č. XXXXXXXX, č. P a č. P Neoddeliteľnou súčasťou jednotlivých zmlúv sú Všeobecné podmienky. Na základe týchto zmlúv navrhovateľ vypožičal odporkyni 3 ks SIM kariet, ktoré jej umožňujú využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Týmto kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla,

Žalovaná suma pozostáva zo súm za neuhradené služby 105,67 Eur a nároku na náhradu škody 188,- Eur.

Odporkyňa riadne a včas nezaplatila za cenu poskytnutých služieb vo výške 107,67 EUR, vyfakturovaných v období 2012/01 až 2012/03. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 24.5.2012 oznámil odporkyni sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace spolu so zmluvnou pokutou a vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporkyňa na pokus o pokonávku nereagovala. Po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 2,- EUR odpísaná a preto si ju navrhovateľ neuplatnil.

Zmluvná pokuta má povahu paušalizovanej náhrady škody. Ustanovenia dodatkov k zmluvám, ktoré používal navrhovateľ a ktoré upravovali zmluvnú pokutu za porušenie záväzkov však boli rozhodnutím

Krajského súdu v Prešove v inom súdnom konaní vedenom pod sp.zn. 6Co/91/2011 označené ako neprijateľné. Navrhovateľ je preto povinný zdržať sa používania takejto zmluvnej podmienky.

Uplatňovaná náhrada škody vo výške 188,-EUR je rozdiel medzi bežnou predajnou cenou mobilného telefónu Nokia 7230, ktorý bol odporkyni poskytnutý (145,- EUR) a akciovou cenou, ktorú odporkyňa za tento mobilný telefón zaplatila (1,- EUR) a bežnou predajnou cenou mobilného telefónu Samsung E1150, ktorý bol odporkyni poskytnutý (394,40 EUR) a akciovou cenou, ktorú odporkyňa za tento mobilný telefón zaplatila (350,- EUR). Škoda mala navrhovateľovi vzniknúť tak, že odporkyňa získala mobilný telefón za zvýhodnenú cenu s tým, že podpisom dodatku k zmluve sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Odporkyňa si bola vedomá, že mobilný telefón jej bol poskytnutý za zvýhodnenú cenu len z dôvodu, že sa zaviazala využívať služby navrhovateľa po dohodnutú dobu a nedodržanie tohto záväzku spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu.

Navrhovateľ si uplatnil nárok na zaplatenie 293,67 EUR s úrokom z omeškania 9 % ročne z dlžnej sumy počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 8.6.2012.

Odporkyňa sa k návrhu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Súd vo veci nariadil pojednávanie. Navrhovateľ ani odporkyňa sa na pojednávaní nezúčastnili, pričom navrhovateľ svoju neúčasť riadne a včas ospravedlnil. Súd preto pojednával v ich neprítomnosti a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav: Navrhovateľ ako poskytovateľ verejnej telefónnej služby v oblasti elektronických komunikácií uzatvoril s odporkyňou ako účastníkom zmluvu o pripojení číslo: XXXXXXXX. Dňa 12.12.2010 podpísali účastníci dodatok k tejto zmluve, na základe ktorého navrhovateľ odporkyni poskytol mobilný telefón Nokia 7230, za kúpnu cenu 1,- EUR. Dňa 29.1.2010 uzatvoril navrhovateľ s odporkyňou ako účastníkom zmluvu o pripojení číslo: P A napokon dňa 12.12.2010 uzatvoril navrhovateľ s odporkyňou o pripojení číslo: P v ten istý deň účastníci zároveň podpísali dodatok k zmluve číslo P na základe ktorého navrhovateľ odporkyni poskytol mobilný telefón Samsung E1150, za kúpnu cenu 0,98 EUR.

Odporkyňa následne neuhrádzala platby za poskytované služby riadne a včas. V období 2012/01 až 2012/03 jej vznikol dlh na úhradách za služby v celkovej výške 107,67 EUR. Navrhovateľ ju pokusom o pokonávku z 24.5.2012 vyzval, aby mu do 7.6.2012 uhradila sumu 319,32 Eur, pozostávajúcu z neuhradených faktúr, zmluvnej pokuty a poplatku za mimosúdne vymáhanie. Po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 2,-EUR odpísaná, preto si ju navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (účinného do 31.10.2011) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z o elektronických komunikáciách (účinného od 1.11.2011) účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 588 OZ z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 589 OZ cenu treba dojednať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, inak je zmluva neplatná podľa § 40a.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., účinného do 31.1.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh je dôvodný len sčasti. Je nepochybné, že účastníci uzavreli medzi sebou zmluvu o pripojení. Podľa tejto zmluvy, ktorej súčasťou sú Všeobecné podmienky, odporkyňa bola oprávnená využívať služby poskytované navrhovateľom a zároveň povinná uhrádzať cenu za poskytnuté služby na základe faktúr vystavených navrhovateľom za využívanie týchto služieb.

Bolo preukázané, že odporkyňa nezaplatila navrhovateľovi riadne a včas cenu za poskytované služby v sume 107,67 EUR. Uvedená suma vyplýva z vystavených faktúr. Vyfakturovaná suma nebola zaplatená riadne a včas. Po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 2,- EUR odpísaná a preto si ju navrhovateľ v návrhu neuplatnil.

Odporkyňa sa s plnením sumy 105,67 EUR teda dostala do omeškania a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí doby, ktorú jej navrhovateľ poskytol na dobrovoľné plnenie, t.j. od 8.6.2012. Navrhovateľovi preto vznikol zároveň nárok na zaplatenie úroku z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.1.2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 8.6.2012 bola vo výške 1 %. Zákonný úrok z omeškania vypočítaný na základe tohto údajov a citovaného ustanovenia je 9 % ročne.

Súd považoval nárok navrhovateľa za sčasti dôvodný a zaviazal odporkyňu na úhradu 105,67 EUR s úrokom z omeškania.

V konaní si navrhovateľ ďalej uplatňoval nárok na náhradu škody v sume 188,- EUR. Uvedená suma predstavuje rozdiel medzi bežnou predajnou cenou telefónu, ktorý bol odporkyňi poskytnutý a akciovou cenou, ktorú odporkyňa za toto zariadenie skutočne uhradila.

Na to, aby mohol súd zaviazat' odporcu na náhradu škody, bolo potrebné preukázať, že škodu spôsobil a že za ňu zodpovedá. T.j., že boli (kumulatívne) splnené predpoklady vzniku jeho zodpovednosti za škodu. Týmito predpokladmi sú: protiprávny úkon, vznik ujmy, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou ujmom a zavinenie škodcu. V § 420 ods. 1 OZ je vyjadrená zásada, že

každý, t.j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Navrhovateľ však nepreukázal na strane odporkyne také porušenie zmluvnej povinnosti a s tým súvisiaci vznik škody, ktoré by boli navzájom v príčinnej súvislosti. Odporkyňa nemožno pričítať ako porušenie zmluvnej povinnosti, keď z platne uzavretej kúpnej zmluvy získala predmet kúpy, a to mobilný telefón za dohodnutú kúpnu cenu.

Kúpna cena dohodnutá aj so zľavou zo spotrebiteľskej ceny zostáva vždy dohodnutou kúpnu cenou, preto predmet získaný takouto kúpou a jeho prevzatie a užívanie je v súlade so zmluvou, a teda aj právom. Pokiaľ navrhovateľ sledoval účel, ktorý teraz tvrdí, mal ho dosiahnuť iným spôsobom, a to upravením právnej podmienky priamo v zmluve. Dohoda účastníkov zmluvy o kúpnej cene bez ďalšieho nemôže byť menená a vykladaná inak v závislosti od správania sa účastníka tak, aby navrhovateľ (predávajúci) docielil vrátenie sumy, ktorá sa má rovnať rozdielu medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu. Navrhovateľom uplatnená škoda preto nevznikla v dôsledku tvrdeného porušenia kúpnej zmluvy. Príčinná súvislosť medzi tvrdenou škodou a protiprávnym konaním odporcu nie je daná ani v prípade nezotrvania odporcu v zmluvnom vzťahu po určitú dobu, t.j. v prípade porušenia povinnosti riadne platiť za cenu služieb a s tým prípadné nezotrvanie v zmluvnom vzťahu.

Nárok navrhovateľa nie je možné založiť ani z vyhlásenia odporcu uvedeného v čl. 3.7 Dodatku k zmluve, podľa ktorého účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou cenou mobilného telefónu a poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z tohto dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v čl. 2 v bode 2.2., 2.3. alebo 2.4), vzhľadom na výšku zľavy, ako aj na prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Odporca ako spotrebiteľ v predmetnej zmluve nemôže platne dopredu vyhlásiť, že porušením určitých povinností z iného zmluvného záväzku (poskytovanie služieb a platenie ceny) vzniká škoda práve v súvislosti s dojednanou kúpnu cenou, pretože medzi týmito skutočnosťami nie je priama príčinná súvislosť.

Navrhovateľ však zároveň ani nepreukázal, že by zo strany odporkyne došlo k ukončeniu zmluvy pred uplynutím „doby viazanosti“ 24 mesiacov (niektorým zo spôsobov upravených v Čl. 4 Všeobecných podmienok), resp. porušeniu záväzku odporcu upravenom v Dodatku k zmluve pod bodmi v čl. 2 v bode 2.2., 2.3. alebo 2.4..

Z uvedených dôvodov, keďže nebola preukázaná škoda, resp. splnenie predpokladov zodpovednosti odporkyne za škodu, súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie náhrady škody 188,-EUR ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľovi z pôvodne uplatnenej sumy (293,67 EUR) súd priznal len sumu 105,67 EUR a vo zvyšku (188,- EUR) jeho nárok zamietol. Navrhovateľ bol teda úspešný v 35,98 % svojho nároku a odporkyňa v 64,02 %. Čistý úspech odporkyne bol 28,04% a preto by mala nárok na náhradu 28,04% účelne vynaložených trov konania. Keďže jej však žiadne trovy nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolaie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.